

[Finansministeren]

imidlertid valgt at benytte den gunstige økonomiske udvikling til at sikre den markante fremgang i erhvervsinvesteringerne og beskæftigelsen.

For 1986 må der nu påregnes et betalingsbalanceunderskud af samme størrelsesorden som underskuddet i 1985. Ved tilrettelæggelsen af den økonomiske politik for de kommende år må hensynet til en hurtig nedbringelse af det uacceptabelt høje betalingsbalanceunderskud derfor have den højeste prioritet.

Selv om ligevægt på betalingsbalancen herefter næppe opnås i 1988, er det afgørende, at dette sker inden for nogle ganske få år, og at der i hvert af de kommende år bliver tale om mærkbare forbedringer.

Samtidig hermed må det sikres, at den stabile prisudvikling fastholdes, således at der fortsat skabes grundlag for en vis reallønsfremgang for de store befolkningsgrupper under bibeholdelse af den høje beskæftigelse.

De afgørende instrumenter til at realisere disse økonomiske mål skal være en stram indkomspolitik, en konsekvent fortsættelse af nulvækstpolitikken for de offentlige udgifter og en videreførelse af den faste kronekurspolitik. For at nå målene er det nødvendigt, at der gøres en særlig indsats for at øge den private opsparring og mindske tilskyndelsen til gældsstiftelse. Endvidere vil vi sætte kraftigt ind for at lempe presset på flaskehalsområderne. Det gælder ikke mindst inden for bygge- og anlægssektoren.

Det er vort mål at nå disse resultater uden omkostningsfordyrende forhøjelser af skatte trykket. Den nødvendige begrænsning af efterspørgselspresset sker – både for den enkelte og for samfundsøkonomien – mere hensigtsmæssigt ved forøgelse af den private opsparring.

Udgiftspolitikken

Selv om der er opnået markante resultater i den økonomiske genopretningspolitik – bl.a. den hurtige afvikling af det katastrofalt store underskud på statsfinanserne – er der som nævnt ikke mulighed for at slække på de centrale økonomiske instrumenter. Overskuddet på statsfinanserne giver således ikke mulighed for at lempe udgiftspolitikken. Den nødvendige hurtige nedbringelse af underskuddet på betalingsbalancen nødvendiggør,

at den offentlige efterspørgsel holdes konstant i de kommende år. Det skaber samtidig mulighed for at tilbagebetale statsgælden, som nu udgør ca. 425 mia kr.

Der må derfor fortsat føres en stram offentlig udgiftspolitik, hvor der gennem omstilling og omprioritering skabes den fornødne plads til reformer og forbedringer af de offentlige ydelser – inden for en uændret samlet udgiftsramme. Øget anvendelse af betaling for offentlige serviceydelser vil være et vigtigt bidrag til at fastholde rammen for de offentlige udgifter.

Den faste udgiftspolitik, der har været ført siden firkløverregeringens tiltræden, har sammen med væksten i produktion og beskæftigelse i den private sektor muliggjort et faldende offentligt udgiftstryk. De offentlige udgifters andel af bruttonationalproduktet er således faldet fra over 62 pct. i 1983 til 57 pct. i 1986 og forventes at falde yderligere til 56 pct. i 1987. Fraregnet renteudgifterne er udgiftstrykket faldet fra 54 pct. i 1983 til 48 pct. på det kommende finanslovsforslag. Hermed er der skabt et godt grundlag for en fortsat stærk vækst i den private sektor.

Med »Fælleserklæringen« fra regeringen og de kommunale parter af 13. maj 1986 ligger rammen for de kommunale udgifter i 1987 og 1988 også fast. For hvert af de to år fastlægges rammen for driftsudgifterne som gennemsnittet af udgifterne i de to foregående regnskabsår. Hertil kommer korrektion for mer- og mindreudgifter som følge af ny lovgivning, den demografiske udvikling samt virkningen af arbejdstidsforkortelsen i 1987. Viser det sig, at det endelige regnskab for 1987 og 1988 overstiger udgiftsrammen, skal de kommuner, der overskrider henstillingen, deponere et tilsvarende beløb i Nationalbanken i 4 år uden renter, hvorefter det tilbagebetales over tre år, idet beløbene de sidste tre år forrentes.

For anlægsudgifternes vedkommende må kommunernes anlægsaktivitet tilpasses inden for de rammer, som samfundsøkonomien muliggør. Det er derfor aftalt med de kommunale parter, at der optages forhandling til oktober – når de kommunale budgetter foreligger – hvis det måtte vise sig, at der er overophedning i bygge- og anlægssektoren.

Med »Fælleserklæringen« er der skabt grundlag for, at de kommunale driftsudgifter både i 1987 og 1988 fastholdes på et niveau,